

SPLETNA POVEZAVA (2412M)

Manila, 08/07/2018

“GENFEST ONKRAJ VSEH MEJA” (47’52”)

Clara Ramirez: Pozdrav vsem in dobrodošli v Manili! Genfest se je pravkar končal. Bili so trije res zelo lepi dnevi. Zelo malo smo spali, to je res, vendar se je splačalo!

Romeo Vital (Romé): Povedali vam bomo veliko zanimivega o genfestu in tudi nekaj zgodb izjemnih ljudi, s katerimi smo se srečali tu v Manili.

Oba: Torej: sigla!

Romé: Lep pozdrav vsem! Dobrodošli v Manili! Živijo, Clara, dobrodošla!

Clara Ramirez: Živijo, Romé, hvala! Prvič sem v Manili!

Romé: Manila je zelo veliko mesto. Ima 13 milijonov prebivalcev in da bi ga spoznali, se moramo vzpeti na Jeepney. Pojdiva!

(glasba)

Clara Ramirez: Jaz sem iz Los Angelesa. Na genfestu je kakih šest tisoč mladih iz vsega sveta. Naslov je ‘Beyond all Borders’, kar pomeni Onkraj vseh meja.

Romé: Kot vsi vemo, je Manila v Aziji in Azija je znana kot celina mladih. Tako je v Aziji 750 milijonov mladih.

(glasba in okolje)

Ko je kdo lačen, se pogosto ustavi na ulici in nekaj poje. Običajno ljudje vzamejo kaj v majhnih restavracijah, na primer v tej.

Clara: Carenderia?

Romé: Carenderia je majhna restavracija. Ta se imenuje ‘okras’, piščanec, skuhan v sojini omaki. (riba) Če hočeš, lahko poskusiš. (okolje) Je dobro?

Clara: Dobro je!

(glasba)

Romé: Smo v Manili, kot vidiš, imamo ocean, tu se imenuje Manilski zaliv. Filipine sestavlja več kot 7000 otokov. (glasba) Govorimo 187 jezikov, veliko je očitnih kontrastov. Imamo pregovor v jeziku tagalog, ki pravi: “Tulum tulum” tajo, kar pomeni: “Pomagajmo si!”

(glasba in okolje)

Clara: “Tulum tulum” tajo. Pomagajmo si pripraviti genfest!

(glasba)

Sarah Finch, odgovorna za program: Izkušnje so iz vsega sveta, iz vsake celine, kajti tema tega genfesta je ‘Beyond all Borders’, onkraj vseh meja in meje najdemo najprej v sebi, imamo svoje omejenosti, a da bi ustvarjali zedinjen svet, jih je treba presegati, a treba je presegati tudi družbene, tudi politične meje. Tako so izkušnje, ki govorijo o vsem tem, predstavljene preko glasbe, gledališča, plesa ali preprosto povedane.

(glasba)

Marcelino Bautista, umetniški vodja: *Vseh nastopajočih nas je 600 od vsepovsod. Na ta dogodek se pripravljamo že eno leto. Pred nekaj dnevi smo prišli skupaj in čudovito je!*

(glasba)

Teme povedo, kje so meje danes, kako sprejemajo te meje, kako jih premagujejo in kako dajejo luč, da bi jih tudi drugi premagali, da bi se tudi drugi mladi navdihnili, kako premagati meje danes. (okolje)

Victor Lahoz, koordinator logistike: (angleško) *Tako kot v družini, ne gre vedno vse dobro, toda Chiara nas je res dobro naučila. Sredi težav začnemo znova. (okolje)*

Genfest je nekaj velikega, zelo veliko sodelovanje, ker bi radi pokazali, mladi hočejo pokazati, da je možen zedinjen svet. Lahko pričujem, da smo za odrom že udejanjeno pričevanje zedinjenega sveta. (okolje)

Clara: *Poleg tega, da vam govorimo o genfestu, bi vam radi pokazali življenje in aktivnosti Gibanja fokolarov na Filipinih. Z Romeom bova obiskala socialni center Bukas Palad. Bukas Palad pomeni Odprte roke.*

(glasba in okolje)

BUKAS PALAD

Glasheryl B. Magna-Ong (Gly, angleško): Spominjam se dneva, ko mi je postalo jasno, kako zelo smo v naši družini revni.

Zgodilo se je med kosilom. Moji prijatelji in sošolci so govorili o tem, koliko električnih aparatov imajo doma. Izmisliła sem si nekaj, da sem se umaknila in se ognila vprašanju, namenjenem meni, in da mi ne bi bilo treba lagati. (okolje)

Gaudencia S. Buyog (tagalog): Čepprav smo bili revni, sem naredila vse, da bi lahko moja hči obiskovala šolo. Ko nismo jedli samo *cmokov*, smo jedli suhe ribe, jajce in zelenjavo, če smo jo imeli. *Cmokom* sem dodajala veliko vode, da bi bilo dovolj za vse. Včasih sama nisem jedla tega, kar smo imeli. Uspem prenašati lakoto, čepprav ne jem ves dan, a kot mama nisem hotela, da bi bile moje hčere brez hrane. (glasba)

Gly (angleško): Mama ni mogla plačati stanarine, zato je lastnik hiše odstranil stopnice – stanovali smo v drugem nadstropju. Spominjam se, da sem morala hoditi po žeblih, ki so ostali, in se spuščati kot opica. Takrat smo se kot družina dotaknili dna.

Naša sosedka, ki je delala v Bukas Palad, je vprašala mamo, če bi se lahko jaz vključila v prehranski program v Bukas Palad, ker je opazila, da sem precej suha za svojo starost. Pokrovitelji in socialni delavci bi mi lahko dali kaj hrane. Čez nekaj časa je ena od pokroviteljic opazila, da imam lepe ocene v šoli in ponudila se je, da plača moje šolanje; dala mi je tudi žepnino in šolske potrebščine. Čepprav je bil njen ekonomski položaj dober, se je morala potruditi, da mi je vse to preskrbela. Zato sem si misliła: res moram povrniti to njeno dobroto, ki mi jo je izkazala. (glasba)

Hotela sem narediti čim več. (glasba) Zdaj sem učiteljica, poleg poučevanja sem tematski koordinator.

Gaudencia (tagalog): Revščina ni ovira, da ne bi mogli pomagati drugim. Nismo imeli denarja, smo pa delali veliko majhnih dejanj ljubezni do naših sosedov. In to je tisto, česar sem se naučila.

Romé: Življenje Gly in njene mame se je spremenilo zahvaljujoč srečanju z Bukas Palad. Ta socialni center je od svojega nastanka leta 1983 pomagal 10.000 družinam, ki so med najbolj revnimi v Manili, dal je hrano 70.000 otrokom in jim zdravstveno pomagal. (glasba)

Vse se je začelo s tremi zelo mladimi dekleti ...

Maria Cecilia M. Villaraza (angleško): Imeli smo komaj 19, 18, 17 let. Bili smo študentje in v tistem času je vladala velika razlika med bogatimi in revnimi. Bili smo gen in hoteli smo razumeti, kaj ljudje potrebujejo in porabiti naš čas za ljudi v stiski. Spominjam se, da so ljudje, ki nas niso poznali, dvomili o nas. Ko pa so razumeli, da smo jih hoteli samo ljubiti, so začeli sodelovati. Bogati in revni, ki delajo skupaj. Tako se je vse začelo.

(glasba)

Clara Ramirez: *Hvala!*

Karelle Bulan: *Prosim!*

Clara Ramirez: *A ti govoriš italijansko?*

Karelle Bulan: *Da.*

Clara Ramirez: *Kaj delaš?*

Karelle Bulan: *Sem na vstopni točki.*

Clara Ramirez: *Zelo dobro, potrebovali bi nekoga, ki nam bo pomagal pripraviti nekaj intervjujev. Bi se nam pridružila?*

Karelle Bulan: *Seveda!*

Clara Ramirez: *Pojdimo! Kako ti je ime?*

Karelle Bulan: *Karyll.*

Clara Ramirez: *Karyll, v redu, gremo.*

(glasba in okolje)

Karelle Bulan: *Od kod si?*

Fant: *Argentina.*

Dekle: *Argentina.*

Fant: *Čile.*

Dve dekleti skupaj: *Melbourne, Avstralija.*

Karelle Bulan: *Lahko vidimo vašo zastavo?*

Karelle Bulan: *Od kod si?*

Dekle: *Grčija.*

Karelle Bulan: *Zakaj misliš, da je naslov "Onkraj meja" pomemben tudi na Filipinih?*

Fant: Pomemben je, ker velja za vse. Prav gotovo je nekaj osebnega, a velja tudi v skupini prijateljev, v naših družinah, skupnostih, v Gibanju, v naši veri.

(glasba in okolje)

Dekle: 60-70 nas je iz Oceanije, otokov Futuna, Nove Zelandije. Neverjetno je!

Karelle Bulan: Vse lepo na genfestu!

(glasba in okolje)

Dekle: Menim, da je skrajno neverjetno. Zelo malo nas je imelo možnost priti na ta konec sveta.

Karelle Bulan: Ste zadovoljni z genfestom?

Skupina: Da!

Karelle Bulan: Od kod ste?

Fantz Iz Svete dežele. Ne, iz različnih koncev.

Dekle: Palestina, Betlehem.

Fant: Sveta dežela, Hajfa.

Karelle Bulan: Od kod ste pa vi?

Skupina: S Filipinov.

Karelle Bulan: In ste že spoznali nove prijatelje.

Dekle: Pričakujem veliko presenečenj.

Karelle Bulan: Hvala!

Fant: Za nas je tukaj novi svet, drugačna kultura. Zelo nam je všeč ta izkušnja, da imamo priložnost srečati se z vsemi temi ljudmi iz vseh koncev sveta. Biti skupaj, potovati na tisoče kilometrov. Res smo na vrhuncu!

Karelle Bulan: Lahko pozdravim prijateljico?

(glasba in okolje)

(himna in pozdrav z odra v angleščini brez prevoda)

Pevec: Let's go! (Pa začnimo!) (ploskanje)

Voditelj: Welcome to Genfest 2018 - Beyond all borders! (Dobrodošli na genfestu 2018 – Onkraj vseh meja) (vpitje in ploskanje)

Voditeljica: That's nice! Can I hear the people from North, Central and South America?! (Lepo! Lahko slišim tiste iz Severne, Srednje in Južne Amerike?) (vpitje in ploskanje)

Voditelj: My people from Africa?! (Moji ljudje iz Afrike?) (vpitje in ploskanje)

Voditelj: Shout out to Asia and Middle East! (In pozdrav Aziji in Bližnjemu vzhodu!) (vpitje in ploskanje)

(glasba)

M. Martha Barreneche, Mladi za zedinjen svet (angleško): Genfest je mladinski izraz upanja. Je življenje, ki ga že živimo kot Mladi za zedinjen svet in ga prinašamo sem v Manilo. (glasba) Prinašamo naše kulture s pesmijo in plesom, pripovedujemo si o naših življenjskih slogih. Vse negativno, ki ga izkušamo mladi, vsa bolečina, ki jo doživljamo in vidimo: ni

tako, da je ne bi živeli. Nanjo gledamo z druge perspektive, hočemo jo preseči. Podeliti si hočemo ta življenjski slog in skupaj prestopamo vse meje. (*glasba*)

Azeez (z odra, angleško): (...) Preden vam začnem pripovedovati svojo zgodbo, bi vam rad zastavil vprašanje. Pomislite za trenutek: vam je kdaj prišlo na misel, da bi lahko nekega dne izgubili vse? Nenadoma, brez predhodnega obvestila, v enem samem dnevu izgubite dom, v katerem ste odraščali, svoje najboljše prijatelje, svojo družino ... svoje sanje. (...)

Romé: Ko je imel 18 let, je skupina teroristov prišla v Azeezovo vas v Iraku. On in njegova družina so bili skupaj z mnogimi drugimi prisiljeni pobegniti, zapustiti so morali vse, kar so imeli. Danes Azeez in njegovi starši živijo v Franciji.

Azeez Sadeq, Irak/Francija (angleško): Zame ni trpljenje. Spremenil sem svoje življenje, zato sem srečen, ker sem del te izkušnje. Bog je tukaj in mi je rekel: Ne popusti! S teboj sem! Tako se nisem vdal in danes sem tukaj. (*glasba*)

Azeez (z odra, angleško): (...) Zanimal sem se zanj in odločil sem se živeti sedanji trenutek, popolnoma. Prepričan sem bil, da tako lahko še vedno nosim nasmeh na obrazu in povzročam spremembo kljub vsemu, kar se je zgodilo. (...)

(*ploskanje in glasba*)

Pesem: Tierra de Paz - Our common ground – Gen Verde

(*glasba*)

Clara: Grem na jug Manile. V mestu Muntinlupa je strogo varovan zapor Bilibid, največji na Filipinih. V njem je več kot 30.000 zapornikov. Tu se srečam s Panhom: pred 24 leti je bil eden izmed njih. (*glasba*)

Pancho A. (tagalog): V zaporu se lahko zgodi dvoje: lahko postaneš še slabši ali pa nova oseba. (*glasba*)

Nisem bil dober sin. (*glasba*) Denar, ki so mi ga dajali moji, sem trošil s prijatelji, popival sem, občasno jemal tudi mamila. (*glasba*) V tistem času nismo poznali marihuane, koke, šabuja, uporabljali smo Corex D, ker te je čisto prevzel. (*glasba*) Prav ta občutek me je vodil do napačnih dejanj. Nekega dne so me zaprli zaradi umora. (*glasba in okolje*)

Clara: Pancho me spremi v tovarno sveč, v kateri je začel delati takoj, ko je prišel iz zapora. (*glasba*) V letih za zapahi je dosegel dno.

Pancho (tagalog): Bilo je zelo hudo. Neko jutro je odgovorni za paznike ukazal, naj gremo po vodo. Ko smo prinesli vedra, polna vode, je brcnil v vsako in ga prevrnil. (*glasba in okolje*) »Uau!«, sem pomislil, »to je življenje v zaporu?« Čutil sem, da nimam več vrednosti. Edino, kar me je pomirjalo, je bil obisk cerkve. Tu sem spoznal Gibanje fokolarov. (*glasba*) Veliko prostovoljcev je prihajalo v zapor in so z nami brali evangelij. (*glasba*) Spominjam se, da mi je nekoč duhovnik rekel: »Bog te ljubi, toda ti moraš najprej odpustiti sebi.« Kako naj bi to storil? Toda počasi, počasi sem razumel: če me Bog ljubi, moram odpustiti sebi. (*glasba*)

Po štirih letih in šestih mesecih sem prišel iz zapora. (*glasba*) Če me Bog ni zapustil, ko sem bil v zaporu, me prav gotovo ne bo zapustil zdaj. Tako sem lahko preživel. (*okolje*)

Clara: Pancho je delal kot navaden delavec, potem so ga imenovali za nadzornika. In ko je tovarna postala kooperativa, je doživel nepričakovano napredovanje.

Pancho (tagalog): Postal sem glavni menedžer. »Nekdanji zapornik si ustvarja svoje življenje!«, so govorili. (*glasba in okolje*) Moje sanje so, da bi ustanovil podjetje, ki bi pomagalo nekdanjim zapornikom po izkušnji zapora. To je problem številnih, saj zelo težko najdejo delo. (*glasba*)

Ko sem prišel iz zapora, nisem imel ničesar, imel pa sem prijatelje, ki so mi pomagali naprej v življenju. (*glasba*) Ne boš prejel vsega, za kar prosiš. Trdo je treba delati in zelo močno zaupati Bogu. Zato je upanje vedno živo. (*glasba*)

pesem: So the world may know – Embo Rodriguez

(*glasba*)

Clara: Tu v World Trade Center je še ena izkušnja za mlade: Explo. (*glasba*)

Erika Ivacson, kuratorica razstave “EXPLO”: EXPLO ni samo razstava, ampak bolj veliko raziskovanje, multimedijsko in interaktivno potovanje, ki izhaja iz posameznika in pripelje do razsežnosti bratstva. (*glasba*)

Clara: Zgodovino človeštva prikazuje z drugega zornega kota: ne z vidika vojn in osvajanja ozemlja, ampak z vidika korakov miru in prijateljstva med narodi in kulturami. (*glasba*) (*okolje*)

Romé: Kot vidite, smo v centru Manile, velikega mesta, v katerem vidimo skupaj nebotičnike in barake. Pogosto v revnih hišah ni vode, niti elektrike. Ni kanalizacije, ampak se vse izliva v mestne kanale. Obiskali smo Cynthio Funk, tudi ona je bila gen, danes uči arhitekturo na koledžu St. Beneun.

(*glasba*)

Maria Cynthia Y. Funk, pridružena profesorica arhitekture, Università De La salle (Loli, angleško): Chiara nas je poklicala z vsemi gen in nam rekla: »Umreti za svoje ljudi«. Te njene besede so še vedno izklesane v mojem srcu in umu.

Problemi v Manili so onesnaženo ozračje in voda, nepravilna ureditev odpadkov in brezbržnost ljudi. Pomislila sem: »Če ne odgovorimo zdaj, se bo vse nadaljevalo kot vedno!« Kot šola smo hoteli odgovoriti na to problematiko in z dijaki smo se trudili poglobiti in razumeti naše stanje. Odgovor z njihove strani je bil zelo navdušujoč.

Clara: Profesorica Funk in njeni dijaki so tako začeli s projektom Estuario za čiščenje vodnih poti reke Pasig in izboljšanje življenja tistih, ki živijo na njenih bregovih.

Dijak: Lani smo razvili zamisel, da na novo očistimo vodne poti s tehnologijo Jumbo, ki zmore očistiti odpadke in zbrati podatke o kakovosti vode.

Clara: Toda projekt ni samo v tem: z njim hočejo najti trajnejšo rešitev, tako da vanj vključimo ljudi, ki tam živijo.

Loli: Šola likovne umetnosti in dizajna je v stiku s 27 okraji. V vsakem je kakih 600 družin, vsaka družina ima od 7 do 10 članov.

Gospod: (tagalog) To prihaja iz drugih okrajev. Del teh odpadkov prihaja od njih, ker jih tok prinaša k nam in se tukaj nabirajo v velike kupe.

Loli: Znati je treba govoriti z ljudmi, da bi razumeli, da niso samo tisti, ki jim mi pomagamo. Ko govorimo z njimi, jim rečemo: »Sodelovati hočemo z vami!«

Gospod: (tagalog) Rekli so nam, da se moramo povezati, ker sami tega ne bomo zmogli. Potrebno je sodelovanje vseh, ki živijo vzdolž plovnihi poti.

Dijak: Ko mi je gospa Choi prikazala načrt, sem bil zelo navdušen, ker ne gre samo za čiščenje plovnihi poti, ampak predvsem za ponovno ustvarjanje skupnosti. (glasba)

(glasba)

Marcelino Bautista, umetniški vodja: *Asian Night*: tu mladi Azijci sprejemajo mlade z vseh koncev, ki so tam. Predvsem mlade Filipince, ki so ponosni, da je genfest prvič tukaj.

(glasba in pesmi: Indija – Koreja – Filipini – Pakistan – Indonezija – Tajvan in Kitajska – Malezija – Filipini)

(glasba)

Romè: Danes se genfest seli na manilske ulice. Dopoldne so se mladi udeležili 110 forumov o zelo različnih temah: nasilje med vrstniki, družbeni mediji, okolje, kako urejati osebne in službene odnose. (glasba)

Clara: To pa se imenuje *Hands for humanity*, roke za mesto.

Mladi so izbirali med različnimi solidarnostnimi dejavnostmi, sprejemanjem (glasba) in nekateri so čistili manilske plaže.

Zdaj smo na primer v Mobay Temple, budističnem svetišču, kjer se udeležujejo medverske izmenjave. (glasba)

(glasba)

ERIK: Bolje živimo, če je naše okolje čisto. Naše plaže so zelo lepe, obkroža nas lepota.

Odločil sem se, da odprem to restavracijo, ko sem opazil, da ljudje na podeželju živijo z obliko invalidnosti. Ko sem izvedel za visok odstotek tistih, ki imajo problem s sluhom, sem hotel nekaj narediti. Rekel sem jim, da bom našel način, da bi jim pomagal in bi prišli do zaposlitve.

Začeli smo s kontrolo sluha.

Toda hotel sem nekaj več. Vidim, da imajo veliko možnosti. Iz njihovih oči vidim, da hočejo pomagati drugim.

Moja odločitev, da pomagam gluhiim ljudem, pomaga njim, da zaupajo sebi. Tako lahko pomagajo svojim družinam.

SHERYLL: Pozdrav vsem, sem S H E R Y L L R I V E R A. Velikokrat se mi, ki smo gluhi, umaknemo, ker nas ne sprejemajo. Zelo smo hvaležni Bogu, ker so nas tukaj sprejeli. To je prvo delovno mesto, kjer so nas sprejeli. Hvaležni smo Eriku za ta privilegij.

ERIK: Sheryll je bila naša prva zaposlena. Res je polna talentov, zelo hitro se uči in je zelo samoiniciativna. Vse, kar jo prosimo, naredi zelo dobro!

SHERYLL: Pred tem smo imeli v družini denarne probleme. Odkar delam tu, lahko prispevam pri delitvi stroškov. Spominjam se noči, ko sem jokala in prosila za gluhe ljudi, ki ne morejo najti službe. Rada bi, da bi bili vsi mi uspešni v življenju, da ne bi izgubljali časa. Vedno je treba misliti, da je tvoja družina trdo delala zate. Težko je, a imeti moramo pogum, ko se soočamo s tem.

ERIK: Chiara je ena od mojih duhovnih svetovalk. V srcu sem razumel, da mi govori: »Edino, kar moraš danes narediti, je ljubiti!« Tega ni mogoče kupiti, to je dar Boga, ki ga vsak dan živimo.

SHERYLL: Tistim, ki so kot jaz, pravim, naj še naprej molijo, da bi ljudje, ki slišijo, odprli svoja srca takim, kot smo mi.

ERIK: Ugotovili smo, da smo jim omogočili novo upanje.

)Podnapis besedam Sheryll Rivera) Gluha sem in moje življenje ni lahko. Toda uporabljam druga čutila in naredim vse, kar je v moji moči, da bi se prilagodila svetu.

Pao – ICT je kratica za International Communications Team (mednarodna skupina za komunikacije).

Tukaj pripravljamo video posnetke in ustvarjamo material, kot na primer programe za prenos genfesta na različnih družbenih mrežah. Naša skupina je nekaj posebnega, ker prihajamo iz različnih držav in družbenih okolij, vendar delamo skupaj kot ekipa. Vsak med nami se trudi pripraviti čim boljši izdelek, da bi lahko na koncu širili ta genfest tudi na tak način.

(glasba)

Jean Paul (z odra, angleško): (...) Ko sem se prebudil, sem razumel, da ne morem več premikati telesa od prsi do nog. (...) (glasba)

Clara: Egide je iz Ruande, Jean Paul iz Burundija. Spoznala sta se v dramatični situaciji. Na avtobusni postaji so Jean Paula napadli in ga skoraj ubili. Egide ga je rešil, ker ga je odpeljal v bolnišnico in mesece dolgo skrbel zanj.

Egide (z odra, angleško): (...) Odločil sem se, da pustim službo in pomagam Jean Paulu poln čas. (...)

Clara: Zdelo se je, da Jean Paul ne bo mogel hoditi. Tudi s pomočjo Mladih za zedinjen svet mu je uspelo.

Jean Paul (z odra, angleško): (...) Na koncu se je zgodil čudež! Začel sem hoditi z berglama in prej kot v enem letu sem lahko začel samo z eno berglo. (...) (ploskanje in glasba)

Jean Paul Muhanuzi, Burundi (francosko): Egide je Ruandec. In to, da mi je Egide pomagal, da je naredil vse to, ni bilo niti lahko niti samo po sebi umevno. (glasba)

Jean Paul (z odra, angleško): Zahvaljujem se Bogu, ker me je močno držal, dal mi je pogum, da ne popustim. Uspel sem tudi odpustiti tistim, ki so me pretepli.

Jean Paul (francosko): Jezus na križu je rekel: »Odpustite, odpusti jim, ker ne vedo, kaj delajo.« V Gibanju fokolarov nas učijo ljubiti vse, tudi naše sovražnike, toda če jim ne odpustim, sem tak kot drugi. Občasno se mi zgodi, da svojega sovražnika pozdravim in tako sem zbral pogum, da odpustim.

(glasba)

pesem: Nos Couleurs et nos saveurs – Gen Fuoco

Maria Voce, predsednica Gibanja fokolarov: (...) Chiara vas je izzvala, da ste možje in žene edinosti, ki zmorejo nositi v svojem srcu značilne zaklade vsake kulture in jih podariti drugim, torej žene in možje sveta. (...)

Vemo, da se vidni del ledene gore opira na potopljeni del: tako bratstvo gradimo z vsakdanjimi dejanji, ki jih naredimo v močnem prepričanju, da je najmočnejši pripomoček, ki ga lahko uporabljamo za obnovo sveta, naše srce.

Dokler naše srce bije, lahko ljubimo, lahko začnemo znova, lahko dajemo. Vesoljno bratstvo se začinja v mojem – v našem srcu.

Ta privlačen izziv hočemo živeti skupaj, da bi zedinjen svet postal uresničene sanje.

Thank you very much and (Najlepša hvala in) ... POGUM!

(ploskanje in pesem)

Clara: Pravkar smo slišali Emmaus in genfest se končuje. Romé, kako je šlo?

Romé: Veš, Clara, tu v Aziji pravimo tako: "You don't analyse the rythm, you enter into it", to je, ritma ne analiziraš, ampak vstopiš vanj! Prav to se je zgodilo na genfestu: mladi so vstopili v ritem Azije. Za nas Filipince je to, da je bil genfest tukaj, čast, res je bil sporočilo edinosti, ki ga je Chiara dala; mi pa ga lahko od tu zaženemo po vsem svetu!

Clara: Tako se konča ta posebna povezava, hvala vsem, ker nas spremljate!

Clara in Romé: Pozdrav vsem iz Manile! Živijo!

Himna in zaključna špica:

posebna spletna povezava iz Manile – Genfest 2018 "Beyond all borders"

Napisala Stefania Tanesini in Egilde Veri

Predstavila Maria Clara Ramirez in Romeo Vital s Karelle Bulan

Snemalci: Mathew Muscat-Drago, Kim Rowley, Kyle Venturillo, JR Calicdan

Izdaja Marco Tursi

Produksijski asistent: Dalma Timár

Lokalna produkcija: Robert Samson

Produkcija: Sara Brogi

Režija: Marco Aleotti

Posebna zahvala skupnostim Gibanja fokolarov na Filipinih in Mednarodni komunikacijski skupini (ICT) genfesta 2018

(projekt Breaking Rays – sofinancira Erasmus+program Evropske unije)